

NIEMIECKI TERIER MYŚLIWSKI

(Deutscher Jagdterrier)

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

Pochodzenie: Niemcy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 19.03.2015

Użytkowość: Wszechstronny pies myśliwski, przede wszystkim norowiec i płochacz.

Klasyfikacja FCI: Grupa 3 Teriery

Sekcja 1 Teriery duże i średnie

Próby pracy są wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Po I wojnie światowej kilku aktywnych myśliwych opuściło mocny i renomowany Foxterrier Club, by poświęcić się hodowli psa o najwyższych walorach użytkowych. Rudolf Friess, Walter Zangenberg i Carl-Erich Grunewald - wszyscy doświadczeni myśliwi i kynolodzy zdecydowali, że utworzą rasę norowców o umaszczeniu czarnym podpalanym. W tym zamiarze pomógł przypadek. Lutz Heck/Hagenbeck dyrektor ogrodu zoologicznego podarował Walterowi Zangenbergowi cztery czarne podpalane teriery rzekomo z czystej linii foksterierów. Od tych psów rozpoczęto hodować niemieckie teriery myśliwskie. W późniejszym czasie do grona hodowców dołączył dr Herbert Lackner. Po długich latach wspólnych działań i licznych eksperymentów hodowlanych otrzymano, dzięki krzyżowaniu staroangielskich szorstkowłosych terierów i terierów walijskich, ustalony typ psa. Hodowcy zabiegali nie tylko o cechy fizyczne, ale również o użytkowość rasy, chodziło im o psa wszechstronnego, energicznego, głośzącego zwierzyńę, lubiącego wodę, łatwego do układania, posiadającego wybitny instynkt myśliwski. W roku 1926 powołano do życia Deutsche Jagdterrier-Club. Tak jak dawni, także dzisiejsi hodowcy niemieckich terierów myśliwskich przykładają wielką wagę do ich użytkowości na polowaniu, ciętości, odwagi i zrównoważonego charakteru.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Mały, najczęściej czarny podpalany, proporcjonalny pies myśliwski o zwartej budowie.

WAŻNE PROPORCJE:

Stosunek obwodu klatki piersiowej do wysokości w kłębie: obwód klatki piersiowej jest większy o 10 do 12 cm od wysokości w kłębie.

Długość tułowia/wysokość w kłębie: długość tułowia przekracza trochę wysokość w kłębie.

Głębokość klatki piersiowej/wysokość w kłębie: głębokość klatki piersiowej odpowiada mniej więcej 55-60 % wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Odważny, wytrwały i nieustępliwy, pełen temperamentu, można na nim polegać, sympatyczny i posłuszny, nie ma w nim lęklności ani agresji.

GŁOWA:

Mózgoczaszka: Wydłużona, o kształcie raczej klinowatym, nie spiczastym. Kufa jest nieco krótsza od mózgowiczołki mierzonej od stopu do guza potylicznego.

Czaszka: płaska i szeroka między uszami, węższa na poziomie oczu.

Stop: mało zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: pasuje do kufy, nie powinien być mały i wąski, ani rozłupany. Zawsze czarny. U osobników czekoladowych czekoladowy.

Kufa: mocna, z wyraźnymi mięśniami i głęboką żuchwą i silnie zaznaczonym podbródkiem.

Policzki wyraźnie widoczne.

Wargi: ściśle przylegające i dobrze pigmentowane.

Uzębienie: zęby mocne, szczeka i żuchwa silne w regularnym i kompletnym zgryzie nożycowym. Siekacze szczęki przykrywają w ścisłym kontakcie siekacze żuchwy, są ustawione pod kątem prostym. Za kompletne uzębienie psa uważa się 42 zęby.

Oczy: ciemne, małe, owalne, głęboko osadzone, powieki przylegające, rezolutne w wyrazie.

Uszy: pół-opadające w lekkim kontakcie z głową, wysoko osadzone, nie specjalnie małe, w kształcie litery "V".

SZYJA:

Mocna, nie za długa, rozszerzająca się ku barkom, dobrze w nich osadzona.

TUŁÓW:

Górna linia: prosta.

Kłób: wyraźnie zaznaczony.

Grzbiet: prosty, mocny, niezbyt krótki.

Lędźwie: silnie umięśnione.

Zad: mocno umięśniony, poziomy.

Klatka piersiowa: głęboka, dobrze wysklepiona, nie za szeroka, długie, daleko do tyłu zachodzące ożebrowanie.

Linia dolna: wznosi się elegancką krzywą ku tyłowi, słabizny krótkie i mocne, lekko podciągnięty brzuch.

OGON:

Dobrze osadzony na przedłużeniu linii długiego zadu, skrócony o ok. 1/3. Winien być raczej mało uniesiony a nie postawiony pionowo, nigdy zagięty nad grzbietem. (W krajach, w których obowiązuje zakaz kopiowania ogona, dopuszcza się jego naturalną długość i wymaga noszenia w pozycji poziomej lub w kształcie lekko zagiętej szabli.)

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: Oglądane od przodu są proste, ustawione równolegle, oglądane z profilu znajdują się odpowiednio pod tułowiem. Odległość od ziemi do łokcia jest mniej więcej taka sama, jak od łokcia do kłębu.

Lopatki: skośne, skierowane do tyłu, długie i umięśnione. Dobre kątownie w stawach barkowych.

Ramiona: tak długie jak to tylko możliwe, mocne, suche umięśnienie.

Łokcie: przylegające do tułowia, ani skierowane do wewnątrz, ani na zewnątrz. Dobre kątownie w stawach łokciowych.

Przedramiona: proste, suche, o dobrej kości.

Nadgarstki: mocne.

Śródreżcza: lekko pochylone ku przodowi, kość raczej mocna niż delikatna.

Łapy zwykle szersze niż u kończyn tylnych, palce są ściśle przylegające, opuszki dostatecznie grube, zwarte, mocne i dobrze pigmentowane. Łapy są równoległe, tak w postawie, jak w akcji, nie są skierowane ani na zewnątrz, ani do wewnątrz.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Oglądane z tyłu są proste i równoległe, dobre kątownie stawów kolanowych i skokowych, kościec mocny.

Uda: długie, szerokie i muskularne.

Stawy kolanowe: mocne o dobrym kątowaniu.

Podudzia: długie, umięśnione i żylaste.

Stawy skokowe: nisko położone, silne.

Śródstopia pionowo ustawione do podłoża, krótkie.

Stopy: owalne w kształcie, prawie okrągłe o ściśle przylegających palcach, opuszki są wystarczająco grube, jędrne, zwarte i dobrze pigmentowane. Stopy są równoległe ustawione w postawie i akcji, nie są skierowane do środka ani na zewnątrz.

RUCH:

Wydajny, z dobrym wyrzutem kończyn przednich i tylnych, płynny, równoległy do osi tułowia, nie szcudłowaty.

SKÓRA:

Gruba, ściśle przylegająca, bez śladu zmarszczek.

SZATA:

Sierść: prosta, gęsta i szorstka lub gładka i ściśła.

Maść: czarna, szaro-czarna lub czekoladowa ze złotorudymi, wyraźnie odgraniczonymi, czystej barwy znaczeniami nad oczami, na kufie i piersi, także na kończynach i wokół odbytu. Ciemna lub jasna maska jest równorzędnie traktowana, małe białe znaczenia na piersi i na palcach toleruje się.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: samce od 33 do 40 cm, suki od 33 do 40 cm.

Waga: U obydwu płci powinna odpowiadać budowie

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa oraz jego zdolność do wykonywania pracy.

WADY DUŻE:

- wąska mózgoczaszka,
- spiczasta kufa, słaba, cofnięta zuchwa, wąska szczęka, słabe uzębienie, każda nieregularność w ustawieniu siekaczy;
- jasne, zbyt duże lub wypukłe oczy;
- uszy stojące, lekkie, zbyt małe lub ciężkie, za nisko osadzone;
- strome ustawienie przednich kończyn;
- grzbiet wklęsły lub wypukły, zbyt krótki;
- krótka klatka piersiowa;

- zbyt wąski lub za szeroki front;
- mocno na zewnątrz lub pod ciało wciśnięte łokcie, śródreżcze skierowane palcami do wewnątrz lub postawa francuska. Beczkowata lub krowia pozycja tylnych kończyn, wąskie ich ustawienie zarówno w postawie, jak i w ruchu;
- kończyny tylne stromo kątowne, podstawione - inochód, drepczący lub sztywny ruch;
- łapy luźne, miękkie, kocie lub zajęcze
- zadarty, nisko osadzony lub opadający ogon;
- włos krótki, wełnisty, rzadki lub cienki;
- nieowłosiony brzuch i spodnia strona ud.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- brak typu rasy
- przodozgryz lub tyłozgryz, siekacze w nierównych liniach, krzyżowy lub cęgowy zgryz, także częściowo. Brakujący ząb, za wyjątkiem M3; zęby w szczęcie lub żuchwie ustawione nierówno
- wadliwa pigmentacja;
- ektropium i entropium, oczy różnej barwy, błękitne lub cętkowane.
- umaszczenie nie wymienione w standardzie;
- wzrost poniżej lub powyżej standardowego.

NB.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .